

Səhidlik... ölümsüzlük

(Əvvəli 4-cü səhifədə).

müharibəsinin başlanmasını elan etməsi hər bir azərbaycanlı gənc kimi onun da üreyincə oldu. Axı kitablardan oxuduğu qəhrəmanlıq salnaməsi vətən torpaqlarının 20 faizinin düşmən tapdağında inləməsi ilə heç cür müqayisə olunmurdu. 30 il ərzində ölkə Prezidenti qan tökmədən torpaqlarımızı geri qaytarmaq üçün siyasi bilik və bacarığından istifadə etdi. Ancaq NATO və Minsk qrupu ilə birgə qəbul edilən qətnamə və sərəncamlar yalnız sənəd üzərində qaldı. Ermənistan dövlətinin dövlətçilik siyasətinə zidd hərəkətləri müharibənin labüdlüyünə əsas yaratdı. Bu işə milli məna-viyyəti güclü olan, vətənpərvər oğulların üreyincə oldu. Şəhidlərin narahat ruqları vətənpərvər oğullarımızın bir an belə rüyalarından çıxmaz, göy üzünə ürəklə baxa bilməzdilər. Belə oğullardan biri idi Cavidan.

Ürəyə həkk olunan xəritə

Müharibənin başladığı ilk gündən Vətənin harayına səs verdi. 2020-ci il sentyabrın 27-dən ordumuzun igid əsgərlərlə birgə döyüşlərə qatıldı. O, Cəbrayıl, Füzuli və Qubadının azad olunması uğrunda gedən döyüşlərdə iştirak etmişdir. Oktyabrın 24-də Cəbrayılın azad olunması zamanı şəhadətə qovuşmuşdur. Azərbaycan Bayrağının endirildiyi torpaqlarda hər döyüşdən sonra igidlərimiz tərəfindən o torpaqlarda bayrağımız dalğalandı. Və o dalğanın "Bayraq nəğməsi" bir himn kimi şəhid ruhlarını oxşadı. Narahat ruqlar narahat yuxularda qaldı...

Cavidan qorxmaz bir igid idi. Ürəyi Vətənə məhəbbətindən o qədər genişlənməmişdi ki, sanki ölkənin xəritəsi o ürəyin "kiçik divarlarına" həkk olunmuşdu. Bax, ona görə də o, Vətən Bayrağını özünə son libas seçdi. Yuxularını hər gecə övladına həsr edən Gülnaz xanım övladını milli əsgər geyimində qarşılayacaqdı. Xəstə ata Nizami qardaşımız oğlunun boynuna iftixar hissi ilə qollarını dolayacaq, alnından öpəcəkdə. Qardaşları Kənan, Şamxal isə zəfər tarixi yazan qardaşlarını sevinclə göyə atıb tutacaqdılar... Əzizləri və qonşuları isə onu qarşılamaq, ailəsinə gözəyindiliyi vermək və sevincinə ortağ olmaq istəyində idi...

Arzular çilikləndi...

Fəqət... Oğul bayraq libasında, oğul dost çiyində döndü doğma ocağına. O gün sanki yer məhəvərindən oynadı... Dünya öz dünyalığına sığmadı. Ah-nalələr qürur və fəxarətlə birləşdi. Cavidan ruhən uralıqda - insanlıq məfhumunun zirvəsində yer tutdu özünə... Əbədiyaşar bir ömrə başladı insanların - onu tanıyanların qəlbində. Hüzn nəğmələri, zülməmələri Gülnaz ananın varlığını qarsadı. Nizami ata körpə balasının 40 günü tamam olmamış dərdləri ilə baş-başa qalmaqdan yorularaq Allahın dər-

gahına sığındı.

Badamdar qəsəbəsinin Neftçilər küçəsində qocaman bir ağacın kölgəsində bir bulaq var - Cavidan bulağı. Həmişə bahar ömürlü bu gənc baxışları ilə hər gün bu küçənin sakinlərini yola salar, qarşılar. Anasının gülləri ilə bəzənmiş həm binanın giriş qapısında, həm də bulaq xatirə kompleksində Cavidanın düşüncəli baxışları ilə mən də tez tez qarşılaşıram. Körpədən yaşlısınadək hər kəsin rəhmətini, duasını qəbul edir yeni tarix yazan şəhidimiz! Hər kəsin and yeri, ziyarət yeri, müqəddəslik rəmzi...

Onun ali təltifi

O, döyüşlərə gedəndə ya təltifləri, ya da titulları düşünməzdi. Arzu və məqsədi hər döyüşün qələbə ilə, itkisiz başa çatması idi. Silahdaşlarının sədaqətli döyüş yoldaşı olan Cavidan ölmündən sonra Azərbaycan Prezidenti İlham Əliyevin sərəncamına əsasən "Vətən uğrunda" medalı ilə təltif edilmişdir. Onun təltifi döyüş şücaətidir! Onun təltifi insanlığın zirvəsi üçün aldığı titullar, qovuşduğu şəhadətdir. Bu, "Şəhid" adıdır.

Nağıl olan arzular

Cavidan Qarabağın azadlığını, Zəfər gününü görmək, dedə-baba yurdu - nağıl kimi göz önündə hər an canlandırdığı Ağdamın hər qarışını gəzmək arzusunda idi. Xəyalən Ağdamın xarabaya çevrilmiş hər qarışının abadlaşdırılmasında iştirak edər, dan yerinin sökülməsinə, günəşin doğulmasını, buludların göy üzərində "sürünməsinə", şəhid qanının, igid silahdaşlarının izlərinin hopduğu o torpağın yağışını, qarını, təbii gözəlliklərini realcasına görmək, hiss etmək istəyirdi.

Fəqət... Göy qübbəsindən ruhu seyr edir onun sevimli Qarabağını... Qarabağdakı abadlıqları, yeni, daha gözəl şəhər salınmasını... qəlbində yaşatdığı bütün arzularını... Bəlkə də hamıdan gizli saxladığı sevgisini belə... nağıllaşdırıb yaşadı ruhu! Cavidan Bakıda - Səbail rayonunun Badamdar qəsəbəsinə dəfn olunsa da, ruhu Qarabağ torpağını, Azərbaycanın hər qarışını dolaşır.

Ruhun şad olsun Cavidan! Sənin kimi oğullar daim müsəlman əsgər kimi Vətənimizin keşiyindədir, həm də ayıq-sayıq!

Unutmayaq, unudulmayaq

Bu dünyaya bir gün gələn, bir gün gedər... Şəhidlərsə əbədiyaşarlıq qazanırlar. Onlar qəhrəmanlıq şəcərəsində daim xatırlanacaq bir ömür qazanmışlar! Bu işə hər kəsə nəşib olmaz! Bu tarix - 24.10.2022 şəhidimizin cənnətməkan olduğu ikinci ildir. İllər ötəcək, ancaq qəhrəmanlığın yaş həddi olmadığı kimi, ya qəhrəmanımız qocalmayacaq, bahar ömürlü baxışlar və onun qəhrəmanlıq salnaməsi şəhid adı tarix boyu yaşayacaq! Ən əsası unutmayaq ki, unudulmayaq!

Bibixanim İSAYEVA.

Ta qədimdən gələn bəzi atalar sözü zamanın gərdsilə öz mənə çalarını dəyişir və bəzən də itirir. Ancaq həyatın iç üzünü əks etdirənlər də var. Hər qararlıq gecənin bir günəşli səhəri var deyirlər. Ən doğru deyim, fəlsəfi fikir...

O gecə yağış da səpələdi, ancaq onlara yenə yuxu gətirmədi. Səhər tezdən bitkilərin yarpaqlarına, otlara payız şehi də düşdü... sanki havada şaxta da hiss olundu... ancaq üşütmədi onları... çünki qəlbini övlad istisi isitmişdi...

Nə can ağrısı hiss olunurdu, nə yorğunluq... qohum-qonşular da o günün səhərindən Yulet Əliyevin həyətinə üreyinin sevinc qüvvəsi ilə hər kəs bir işin "qulpundan" yapışır, deyib-gülə-gülə sayı bilinməyən qonaqların gəlişinə hazırlıq görürdülər. Həyətə addım atdıqda toy-büsatın "qoxusu" gəlirdi...

Bir payız gününün yay hərəreti hər kəsin cismində... Axı od-alovun içindən gəlirdi evin ikinci oğul balası. Birinci oğul bala da müharibənin caynağından qazi kimi gəlmişdi, bu sevinc hissələri bu evin həyətinə, həyatına təkrar yaşanırdı və fərqli cəhətləri də var idi. Belə ki, ikinci qazini gənc ömür yoldaşı və hərbi geyimli iki körpə övladı da qarşılayırdı...

Tez-tez telefon danışıqları eşidilirdi: İsmayıldadırdı... Bunud... Vəndam... Ay Nəzakət, rayon mərkəzinə çatıblar!.. Yarım saata buradadırlar!

Bu həyəcan, bu hissələr əsgər, hərbi analarına Allahın bəxş etdiyi ən gözəl meqamlardır... Nəhayət, müharibənin hər üzünü görmüş, qoltuq

ağacları, qolu sarğıllı... sağlamlığını müxtəlif formada qurban verən gənclərin və qohum-qonşu, dostlarının, bayraqların əllərdə, maşınlarda dalğalandığı bir avtomobil karvanı: Vətən bölünməz, şəhidlər ölməz! Qarabağ Azərbaycanıdır! Ən böyük əsgər bizim əsgər! - sədalan ilə Yulet kişinin həyət qapısına daxil olurlar. Onu da qeyd edirəm ki, bəzən bu şüarlar saxta səslənəndə insanların kinayəli baxışları və sözləri ilə qarşılanardı. Ancaq bu gün bu şüarları səsləndirənlər onların həqiqi sahibləri idilər və buna görə də, evinə qayıdan əsgər kimi bu şüarlar da insanların sanki cisminə bir doğmalılıq, bir coşuq bəxş edirdi...

Bəzən elə hissələr olur ki, onları sözlə ifadə etmək mümkün olmur. Çaxnaşma var idi... ancaq hər kəs bu çaxnaşmadan həyəcan və həsrətini, acı, ağrı və şükürlər hissəsinin, gözələrdəki sevinc yaşlarının, hətta yenicə ata itirmiş əsgər qadının qucağındakı əsgər geyimli körpəsinə "sığınaraq" bir gözü yaşlı, bir gözü sevinci maşınlarla tərəf qaçdığı, atanın qurbanlıq qoyunla, narahat canının ağrı-acısını unudaraq oğlunun qarşılaşacağı "uçdu"ğunun şahidi olur. Bilirsiniz bu mənərə necə gözəldir?! İnsan həyatının ömrünə ömür qatılacaq bir yaşam saatları... ən qürurverici hissələri isə körpə qəlbində yaşaya-yaşaya qazi atasını qarşılaşmağa, qazi əmisinin əlindən tutub gedən Xanməd oğul bala idi. O, bu hissələrin əsl dəyərini, qürurunun qiymətini böyüdükcə daha çox yaşayacaqdı...

Şəhidlikdən dönüb gəldi...

Maqsud Yulet oğlu Azərbaycan Ordusunda hərbi kimi xidmət edirdi.

O, 1994-cü ildə Böyük Pirelli kəndində doğulmuşdur. 2001-2012-ci illərdə Böyük Pirelli kənd məktəbində orta təhsil almışdır. 2012-ci ilin oktyabrında həqiqi hərbi xidmətə çağırılmış, 2014-cü ildə xidməti borcunu başa vurmuşdur. Xidmətdən sonra başqa ölkədə əmək fəaliyyətinə başlamışdır. 2020-ci ilin sentyabrında qisas müharibəsi başlanan zaman o öz ölkəsinə qayıtmış və könüllü olaraq orduya-müharibədə iştirak etmək üçün ərizə vermişdir.

Kiçik qardaşı Sakit Əliyev orduya könüllü getdiyini və döyüşlərdə iştirak etdiyini bildirdi. Hər vechlə onun ya-

Göyün, yerin sevinci

nında olmaq, istəyirdi.

Maqsud Əliyev 2021-ci ilin yanvar ayından etibarən hərbi xidmət kurslarına başlamışdı. 2 ay Türkiyədə ko-

mandanlıq kurslarında hərbi biliyini artırmışdır. O, əsl hərbi kimi yetişmək, vətənin müsəlman keşikçisi və müdafiəçisi olmaq istəyində idi.

Maqsud Əliyev Fərrux dağının alınmasında, Kəlbəcər-Göyçə mahalı istiqamətində anti-terror əməliyyatında fəal döyüşçü kimi iştirak etmişdir. Keçən ilin noyabrında Laçın istiqamətində olan anti-terror əməliyyatının qarşısının alınmasında iştirak etmişdir.

Bu ilin sentyabr ayında baş verən iğtişaclarda döyüşən Maqsud sol gözündən, burun, çənə nahiyəsindən, sağ qolundan ağır yaralanmışdır. Sol gözündən görmə qabiliyyətini itirmişdir. Sağ gözündə isə görmə 50-60 faizdir.

O uzun müddət xəstəxanalarda müalicə olundu. Müalicəni ev şəraitində davam etdirmək xəbəri bilirsiniz çox onu niyə sevindirmişdi? Həyatını qurban vermiş silahdaşlarının məzarlarını ziyarət edəcəkdik... Əzizlərinə qovuşacaqdı... sağlamlığını bərpa edəcək və xidmətinə davam edəcəkdik... Çünki o qorxmaz və cəsarətli bir vətənpərvər oğuldur.

Onun üreyindən gələn hissələri Məmməd Araz təbiri-ncə desək:

**Dağdan yıxılından dağdan yapışdım,
Enmədim kiçiyin kiçik dizinə.**

**Əldən yapışanda haqdan yapışdım,
Əldən yapışmadım əlim isinə...**

Əsl Azərbaycan anası

Sağlam bir ailəsi var Nəzakətin. Mənavi cəhətdən sağlam, dayanıqlı. Sadə, zəhmətkeş ailəsiylə ömür sürər, körpələrini böyüdürdü. Nə qədər çətinlikləri olsa belə nikbin xarakterlidir: simasında insana müsbət aurayı onunla həmsöhbət olanlar hiss edər və ondan bezikməzlər. İki oğul böyüdü ömür-gün yoldaşı Yulet Əliyev

ilə. Elə bir oğullar ki, vətən, el, torpaq sevgisi qanlarına hopmuş, hər kəsin hörmətini qazanmış, yaşadığı məkanda gəncək ömürləri ilə özünəməxsus hörmət qazanmışlar.

Nəzakət xanım övladlarının vətən uğrunda xidməti dövründə həyəcan və onlara nə isə olacaq qorxusundan sağlamlığını itirdi və ömürlük dava-dərman aludəçisi oldu. Əlbəttə Yulet Əliyev də ata həyəcanı ilə ağır xəstəlik keçirdi. Ancaq bu gün ağır yaralı olsa da, ölümdən dönen Maqsud balasının ailəsinə-körpələrinə qovuşması onların sağlamlığını "bərpa etdi".

Balaca Aylanın gözələrinin gülüşü qərç olması, yaralanmaq xəbərini eşidərkən, oğlu Xanməd. "Axır ki, atam da şəhid oldu" deyərək sevinməsi, "şəhid" atasının geri qayıtması onun varlığını sevinclə qərç etmişdi. Atasını qarşılaşmağa gedərkən də bala qəlbə dağa dönərək özünü ona "silahdaş" hiss etmişdi.

O gün bir ailə deyil, bir ocaq deyil, bir oba, bir məkən, bir mahal sevinirdi... Azərbaycan sevinirdi-axı qazi olmuş bir döyüşçü öz evinə dönmüşdü...

BİBİXANIM.